

Aleksa Milenković

PERPETUUM MOBILE

treba raskrinkati svaki atom snage uložen
 u raskrinkavanje u moram i želim da mogu
 treba zaustaviti svaku liniju vučenu do kraja globusa unedogled
 treba jer hoću da ne treba i neću da ne ponavljam
 svaka je granica pomerenja svaki je svet van moje moći a ne trebam to
 mogu znam
 do šivenja mog sveta do šivenja tvog sveta pa šivenja njegovog i onda
 u mom rasporen
 to ne mogu i ne znam dokle
 i neću taj konac jer koliko ga sečem toliko se jednak vraća
 ponavlja se ponavlja se ponavlja ponavljam se
 raskrinkati svaki stepenik pređen u glavi mojoj
 nema sprata
 treba da se prizemlji struji vibrira tiho a zvuk
 lift muzika je samo i umara
 neću da treba da hoću ne treba
 lenger čvrst čvrst ne vidim i neću
 ali mahovina na njemu stara nemoguće da je nema o njoj hoću
 pokoricu njenu mogu i hoću
 pokoricu njenu ponavljam
 lenger čvrst čvrst čvrst rđav i ne treba
 a hoću i moram

strukture i konstrukcije
 kranovi preteći iznad u našim glavama
 sa kojih svakodnevno skačem u provalije
 zagrejani domovi potrebni
 preciznom privođenju stvari kraju dok
 ničije zemlje ostaju livade
 nesvesni ekosistemi histerični
 prostori još nezavedenih naziva još neobuhvaćeni
 i sa ponekim cvetom
 zabetonirani teški etrovi
 prozirnih rešetaka još gvožđa još iza njih
 iskopaće nam i ovo malo sitnih očiju metalno zvezdastih
 nasušnošću
 ako se uruše
 ostaće nam cementni prah

među ovim zidovima sve je tako savršeno dosadno je
i u drugim prostorijama gde sam među ovim zidovima
ništa ne radim nikako da stanem da ništa ne radim igram
slovo na slovo sam sa sobom
šporet
bojler
krevet tako mi pomažu
sit sam ohlađen spava mi se stalno pomažu među ovim
zidovima sve je tako savršeno koncentrično se raseljavam
iz prelaska u prelazak iz dana u dan
iz sebe u sebe savršeno je dosadno među ovim zidovima
ništa drugo mi ne treba

ako je uvek kvadrat uvek je krug mašina neprestano ropće
pokvarena ploča
i prava i duž ugasi svetlo kada izađeš ako možeš
išta od toga a kažeš da moraš sve savršeno sve
moraš beskonačno ravan toliko punu da
u njoj nema baš ničega
isprazni kutiju za selidbe ispumpaj loptu pritisak je nije igra
sedi na plato jer goriš na ringli budi
tačka
ne budi znak jer bićeš pitanje isto i večno ili broj
do tri i stani jedan dva stani
implodiraćeš